

Stația de benzină

O zi friguroasă de iarnă. Poate avea să ningă, dar mai târziu. Acum totul era uscat și rece, pământul, pomii. Chiar și cerul. Șoseaua nu era prea circulantă, toți preferau să stea la căldură. Toți cei care puteau. Călin nu era unul dintre acești fericiți, sau cel puțin nu încă. Mai avea de servit încă un client apoi se va retrage cât mai repede în adăpostul nu foarte călduros dar deosebit de ademenitor în momente ca acesta al stației de benzină. Împreună cu colegii lui. La o cafea și o carte. Până când îi va sosi din nou rândul să iasă, până la un nou client.

Mașina se îndepărta într-o trombă de praf – va ninge cu siguranță. Dar mai târziu. Cam uscată zi pentru o zi de iarnă.

Călin își frecă mâinile, aproape nici nu și mai simțea. Era al naibii de frig... trebuia să ajungă cât mai repede înăuntru. La căldură.

Zgomotul de motor îi ajunse la urechi când mai avea doar câțiva pași până la ușă... se rugă la toți sfinții să nu se oprească în apropiere. La o pompă. Dar și sfinții erau undeva la căldură, frigul îi alungase de pe Pământ, motorul se opri undeva în spatele lui. În apropiere, la o pompă de benzină.

Dorința de a ajunge la cald îl determină să mai facă un pas dar simțul datoriei îl făcu să se întoarcă. Pentru o secundă rămase încremenit de parcă frigul îl ajunsesese în cele din urmă făcându-i ultima glumă posibilă: un sloi de gheață în loc de sânge și țesuturi. Tot sângele și toate țesuturile. Tot corpul... un om de zăpadă. Sau de gheață în lipsa zăpezii.

Nu știa de ce să se minuneze mai întâi: de ținuta străinului sau de motocicletă lui. O ținută de vară: cămașă cu mâneci scurte peste un tricou subțire, pantaloni de piele, o pelerină impermeabilă împăturită era perfect vizibilă în partea din spate a Harley-ului. Unul vechi, ușor de recunoscut din filmele de la sfârșitul secolului trecut.

- Nu ți-e frig?

Călătorul era tânăr, nu-i despărțeau prea mulți ani. Și deosebit de simpatic. Dar foarte dezbrăcat pentru frigul de afară. Călin se înfioră, nu mai era nevoie să simtă frigul... i se făcea frig numai văzându-l.

- Fă-i plinul, te rog.

Începutul era bun.

- Nu. Cu timpul te obișnuiești.

Trecu mai bine de o secundă până ce Călin să-și dea seama că era răspunsul la întrebare. Benzina se scurgea în rezervor ca într-un vas fără fund... era așa de frig că se aștepta ca lichidul să înghețe dintr-un moment înaltul și să rămână cu furtunul suspendat așa, în aer, deasupra unui rezervor înghețat și el.

- Nu vii înăuntru, să te încălzești puțin?

- Nu, mulțumesc. Dar trebuie să ajung cât mai repede la destinație.

- Pot să știu unde? Sau e secret?

Zâmbete.

- Tot înainte.

Străinul se vroia să fie misterios, Călin nu mai insistă. Benzina continua să curgă într-un rezervor ca un vas fără fund... dar nu era spart. Era numai foarte spațios. Declicul se auzi la fel de puternic ca o împușcătură în aerul rece și uscat, îl făcu să tresară. Rezervorul era plin.

- 1204 lei.

Călătorul se cotrobăi prin buzunare.

- Din păcate nu am decât de 2000. Păstrează restul.

Călin luă bancnota ca în transă, nu mai văzuse niciodată așa ceva. Călătorul se urcă pe Harley dintr-un salt și dispăru în goană după serpentină. Rămas din nou singur Călin uită de frig și de dorința incontrollabilă de a intra la căldură. Prea ocupat cu studierea foi de hârtie, nu știa prea multe despre bancnote dar asta era tipărită în 1999. Anul penultimei eclipse. Foarte rare, chiar și pe atunci. Acum, imposibil de găsit.

Băgă hârtia în buzunar și intră în clădire. Mai târziu. O va studia mai târziu.

- Ce s-a întâmplat? De ce ai stat atâta?

Gălăgie. Și două întrebări suficient de puternice și de clare pentru a se face auzite.

- Niște clienți. O mașină și o motocicletă, un Harley.

- Care Harley?

- Nu l-ați văzut?

- Nu.

Discuții. Același rezultat: nimeni nu văzuse nimic. Indicatoarele din rezervoarele de benzină arătau același lucru: nimeni nu își făcuse plinul în ultimul timp. Nici o motocicletă. Nimic.

Doar o bancnotă îndesată într-un buzunar... și o fantomă care cutreiera lumea pe o veche motocicletă Harley Davidson de mai bine de 100 de ani. Un renegat.